

и за да са покаже, какъ са испонападали предъ кръстъ-а римски-тѣ орли, предъ кои-то са пролѣла много кръвъ на мѣченици-тѣ, кои-то не рачихъ да оставятъ истиннѣ-тъ вѣрѣ Христовѣ и да пріемнатъ идолопоклонскѣ. Даватъ мѣ въ рѣцѣ-тѣ два светилника, единъ-а съ двѣ а другій съ тры свещи, и първѣй-а са дѣма дикиріонъ а другій-а трикиріонъ, кои-то означаватъ светѣ Троицѣ и двоюкото естество спасителево, божество-то и челоуѣчество-то; владика-та благословава съ тѣхъ народъ-а, и го осветлава съ свѣтлость-тѣ на светаго Дѣха, а пѣвцы-тѣ го поздравяватъ грѣцки: „на многоа лѣта владико,“ а дѣаконъ-а го наѣмѣва за евангелскѣ тѣ длъжностъ: „тѣ да свѣтне твой-а свѣтъ предъ челоуѣцы-тѣ. За да видятъ твои-тѣ добры дѣла и да прославятъ отца, кой-то е на небето.

Колко-то са челоуѣкъ по вече преобличи съ дѣховны добродѣтели, споредъ заповѣсти-тѣ Христовы, толкова по напредъ мѣ са отваратъ врата-та на небесны-тѣ тайни. Бѣто защо са отваратъ двѣри-тѣ кога сѣжи владика-та, и то тѣтакси, цѣмъ са облече владика-та и са приготви да сѣжи.

Като са исчетятъ часове-тѣ, приближаватъ са дѣаконы-тѣ при владикѣ-тѣ, и го наѣмѣватъ тихо: „че е време да са работи Богъ,“ и помолватъ го, да ги благослови за тѣхно-то сѣженіе при литѣргіѣ-тѣ. Тогава най старѣй-а отъ тѣхъ гласно поисква благословъ за светѣ сѣжѣ, и литѣргіѣ-та са захваща съ благословаваніе на света Троица; това благословаваніе изрича най старѣй-а свѣщен-